

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 47. Electio Episcopi Lingonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XLVII.

Sæcul. XII.
A.C. 1138.*Electio Episcopi Lingonensis.*

Sub idem tempus S. Bernardum aliud negotium haud parum afflixit. Guilielmo Sabranensi Episcopo Lingonensi, eodem anno millesimo centesimo trigesimo octavo, fatis functo, cum Hugo Ducis Burgundiæ filius huic Sedi vacanti quemdam Monachum Cluniacensem Episcopali honore indignum vellet impone- re, S. Abbas omnibus viribus obstitit, non solum amore causæ communis ad bonum totius Ecclesiæ spectantis, sed etiam spe- ciatim monasterii Clarævallisensis, in Diœ- cesi Lingonensi positi, atque Episcopo simpliciter subjecti. Rei summam ipse in Commentario ad Papam misso expli- cat in hunc modum: *Dum adhuc Romæ essemus, contigit ut illo veniret Archie- piscopus Lugdunensis, & cum eo Rober- tus Decanus Ecclesiæ Lingonensis & Olvi- cus Canonicus, petentes, ut sibi & Capi- tulo Lingonensi Episcopum liceret eligere. Mandatum enim a Papa acceperant, ne id præsumerent, nisi juxta Virorum Religio- sorum consilium. Cum ergo banc licen- tiam mea opera a Pontifice obtinere cupe- rent, absit, inquam, nisi sciam & certus sim, quod virum bonum & idoneum elige- re intendatis. Responderunt, suum pro- positum a meo pendere arbitrio; nec aliud se*

ep. 164.

Sæcul. XII. *se facturos, nisi quod ego consulerem, spo-*
 A.C. 1138. *ponderunt. Verum me non satis eorum*
verbis fidem habente, accessit Archiepiscopus
eadem pollicitus, & adjiciens, quod
si secus Clerici agere molirentur, id se mi-
nime esse confirmaturum. Cancellarius
quoque Romanus ut testis advocatus est;
nec his contenti adivimus etiam Pontifi-
cem, ut ejus auctoritate, quod inter nos
convenerat, confirmaretur. Prius tamen
de hac re diu contuleramus, & inter com-
plures viros duo nominati fuerant, de qui-
bus omnes consenseramus, alterutrum ne-
mine nostrum repugnante eligi posse. Ita-
que Papa, quod nobis placuerat, immutabi-
liter servari præcepit, idque Canonici fir-
miter promiserunt. Illis deinde abeunti-
bus, & ego post paucos dies licentiam di-
scedendi impetravi.

Ecce vero res incredibilis! dum Al-
pes superamus, comperimus, instare diem,
qua consecrandus esset homo in Episcopum
Lingonensem, de quo utinam meliora &
honestiora audivissemus. Nolo autem di-
cere, quæ invitus audivi. Tandem Viri
Religiosi non pauci, qui salutandi gratia
nobis occurrerant, persuaserunt, ut in iti-
nere Lugdunum diverteremus, & si fieri
posset rem nefariam probiberemus. Nam
ego viæ compendium facere statueram,
consulens valetudini & lassitudini corpo-
ris, præsertim, quod non satis firmam,
fateor,

fateor, primis illis rumoribus fidem adhiberem. Et profecto, quis credidisset, tantum Præsulem tanta agere levitate, ut postposita tam recenti promissione sua, & Præpositi sui mandato, personæ infamiam imponere non timeret? Sed his non obstantibus, ubi Lugdunum pervenimus, quod fama nobis denunciaverat, vidimus; nempe parabantur illa non festa sed infausta Solemnia. Decanus tamen & maxima (ni fallor) pars Lugdunensium Canoniorum constanter aperteque refragabantur. Sed & rumor pudendus dolendusque, passim crebescens totam urbem compleverat.

Quid facerem? a divi Archiepiscopi ea, qua par erat veneratione, monui de pacto inito, memorem esse rogavi mandati, quod a Summo Pontifice accepisset. Ipse nihil eorum, quæ afferebam, negavit. Sed causam mutationis retulit in filium Ducis, qui a constituto resilierat; ideo se quoque consilium aliud arripuisse, ne ille offenderetur, & pax turbaretur. Tum addidit, quidquid hactenus egisset, se deinceps nihil nisi ex nostro arbitrio facturum esse. Tum ego, gratias agens, absit, inquam, non enim nostra, sed Dei voluntas fiat, quæ forsitan ita cognoscetur, si res ponatur in consilio Episcoporum aliorumque virorum, quorum explorata sit pietas, qui partim a te vocati adsunt, partim ad-

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

Ecclesia Lin-
gonensis.

Hist. Eccles. Tom. XVI. Fff ven.

Sæcul. XII. *venturi sunt. Quod si invocato S. Spiritu consensus omnium vos ad procedendum in cæpto opere animaverit, procedite ut cæpistis; sin autem, acquiescendum est*
A.C. 1138.
 1. Tim. 5, 22. *Apostolo dicenti: Nemini cito manum imponas. Visum est consilium meum Antistiti placuisse. Inter hæc vero nunciatur, hominem illum venisse, non in Palatium Episcopale, sed in hospitium. Vespere sextæ Feriæ venit, & Sabbato mane recessit. Non est meum dicere, cur nec in Curia Archiepiscopali conspici voluerit, postquam ideo tam longum iter emensus fuisset; nisi forte verecundia monastica & honorum contemptus obstitit. Sed aliam omnino causam subfuisse, quæ secuta sunt, docuerunt. Et revera quid aliud, saltem tunc, credere debuimus, quando Archiepiscopus, ab ipsius colloquio rediens, testatus est coram omnibus, nullo modo eum voluisse acquiescere, & nihil ipsi probari, quod de eo decretum fuisset.*

Denique Archiepiscopus præcepit ad electionem procedi, quod per aliquos Lingonenses Canonicos tunc præsentés & per literas, quæ adhuc exstant, demonstratur. Quibus in Capitulo Lingonensi oblati & lecti, pro pudor, statim leguntur aliæ per omnia prioribus contrariæ, in quibus Consecratio Episcopi non rejecta, sed dilata dicebatur, & dies locusque præstituebatur, ad decidendam causam, quam literæ prio-

res

res nunciaverant decisam. Putasses ex
 bis literis, non modo diversas, sed & ad-
 versas sibi loquentes personas invicem con-
 tendentes audire, nisi una eademque ima-
 go ceris impressa, & unum idemque no-
 men* appositum, conspexisses. Has lite-
 ras sibi ipsis contrarias manibus teneo.
 Interim homo ille, qui consecrationem fu-
 gerat, & electionem de se rejecerat, festi-
 navit ad Regem, & Regalium Investitu-
 ram obtinuit; quibus meritis, ipse vide-
 rit. Mox datis epistolis & locus conse-
 crationis mutatur & dies præstituta anti-
 cipatur, ut copia agendi & appellandi ad-
 versariis subriperetur. Sed, non est con-
 silium contra Dominum! appellarunt ta-
 men Falco Ecclesiæ Lugdunensis Decanus,
 Bonus-amicus Sacerdos & Canonicus ejus-
 dem Ecclesiæ, Pontius Archidiaconus Lin-
 gonensis, ac Fratres nostri Bruno & Geo-
 fridus. Tam breve siquidem temporis spa-
 tium erat præstitutum, ut ex quo rescivi-
 mus diem, vix quatrimum nobis superfue-
 rit, quo nuncium mitteremus aliquem ex
 Canonicis Lingonensibus, qui Ordinatio-
 nem Sacrilegam anteverteret. Is quoque
 se se opposuit, & tam electum quam eum
 consecraturus ad Sedem Apostolicam pro-
 vocavit. Nihil hic a me dictum, nisi so-
 lo veritatis amore, teste ipsa veritate.

Sæcul. XII.
 A.C.1138.

* Archiepi-
 scopi Lug-
 dunensis.